

van deze zelfde en zeer zeldzame soort. Merkwaardig was, dat ik in korte tijd en nagenoeg op dezelfde plaats (en zelfs op hetzelfde blad) niet alleen deze *Zelima* ving, maar tevens *Z. segnis* L. (ong. 8 exemplaren), *Z. sylvarum* L. (1 ex.) en *Z. nemorum* F. (diverse exemplaren). De laatste soort is in deze omgeving in het geheel niet zeldzaam.

Neuroptera

Drepanepteryx phalaenoides (L.). KILLINGTON (A Monograph of the British Neuroptera, Ray Soc., 1937) geeft voor deze soort als vliegtijd op: mei en juni en augustus tot november. De mij bekende Nederlandse gegevens vertonen een dergelijk beeld: april—mei en juni (24)—oktober. KILLINGTON oppert de veronderstelling, dat de vroege dieren wel eens overwintersaars kunnen blijken te zijn. Deze veronderstelling is zeker niet in strijd met onze gegevens; het aantal voorjaarsdieren is slechts klein.

Symphorobius pellucidus Walker, Hoog-Soeren, 4 juli 1957. Een in ons land zeer zeldzame soort; ontbreekt in de coll.-ALBARDA. In de collectie van het Zoölogisch Museum te Amsterdam zag ik slechts 1 ex. van Bunde.

Eumicromerus paganus (L.). Wassenaar, 30 juni 1958. In ons land even zeldzaam als de vorige soort: ontbreekt eveneens in de coll.-ALBARDA en eveneens slechts 1 ex. in de coll. te Amsterdam, ditmaal van Vaals. In het ongedetermineerde materiaal van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden vond ik nog een derde exemplaar van Oostvoorne.

Summary

The author discusses a number of insects which are interesting species of the fauna of the Netherlands, mainly by being rare.

Rotterdam, Teilingerstraat 83 A.

On some varieties of Macrolepidoptera

by

J. A. W. LUCAS

Drepana falcataria L., f. **estrigata** nov. The dark line, running from the tip of the fore-wings to the inner margin, is absent. Holotype: Meyendel (Bierlap), 2.IX.1956.

Celama centonalis Hb., f. **aurea** nov. The normally dark greyish-brown colour has changed into a yellowish brown. Holotype: Meyendel (Bierlap), 5.VII.1957.

Miltochrista miniata Forster, f. **nigricirris** nov. The fringes of the fore-wings black. In the type specimen also the other black markings are well developed, while it belongs at the same time to f. *flava* de Graaf. Holotype Meyendel (Bierlap), 31.VIII.1957.

Phragmatobia fuliginosa L., f. **subnigra** Mill., faunae nov. var. Ground colour of the fore-wing blackish-brown. Schiermonnikoog.

Spilosoma menthastri Esp., f. **nigra-costa** Lmbll., faunae nov. var. Costa of the fore-wing black. Leiden.

Hepialus hecta L., f. **radiata** nov. On the hind-wings a complete row of yellow streaks between the nervures, running from the hind margin to the centre of the wing. Holotype: Montferland, 18.VII.1956.

Apatele psi L., f. *suffusa* Tutt. The whole of the ground colour is much suffused with dark scales, giving the insect a very dark appearance. The posterior wings are also much darker than in the type. Hoog-Soeren.

Apatele tridens Schiff., f. **confluens** nov. Orbicular and reniform coalescent¹). Holotype: Oosterwijk, 25.VII.1956.

Apatele megacephala Schiff., f. **semiconfluens** nov. Orbicular and reniform connected by a double line¹). Holotype: Meyendel (Bierlap), 29.V.1956 (only the left wing).

Euxoa nigricans L., f. **semiconfluens** nov. Orbicular and reniform connected by a double line¹). Holotype: Brunssummer Heide, 9.VIII.1944.

Euxoa tritici L., f. *costa-caerulea* Tutt, faunae nov. var. The ground colour of the fore-wings of a pale slate or dove-colour; with a distinct pale longitudinal costal streak, distinctly pale median nervure, and a series of long, pale dashes between the cuneiform spots. Meyendel (Bierlap).

Agrotis cinerea Schiff., f. *albescens* Zerny, faunae nov. var. Ground colour whitish; the ordinary markings are less distinct. Meyendel (Bierlap).

Agrotis cinerea Schiff., f. *eximia* Culot, faunae nov. var. With a lilac grey ground colour. Meyendel (Bierlap).

Agrotis cinerea Schiff., f. **nigrescens** nov. Ground colour blackish, the markings still darker. Holotype: Meyendel (Bierlap), 20.V.1958, ♀.

Agrotis cinerea Schiff., f. *pallida* Tutt, faunae nov. var. The median shade almost entirely obsolete, the other markings normally developed. Meyendel (Bierlap).

Agrotis cinerea Schiff., f. *variegata* Schawerda, faunae nov. var. The median shade broad and very prominent. Meyendel (Bierlap).

Agrotis cinerea Schiff., f. **unipuncta** nov. All markings obscure except the reniform, which is well developed and hence very prominent. Holotype: Meyendel (Bierlap), 10.V.1958.

Agrotis cinerea Schiff., f. **cruda** nov. The first and second transverse lines are very prominent. Holotype: Meyendel (Bierlap), 20.V.1958.

Agrotis cinerea Schiff., f. **lineata** nov. Orbicular and reniform connected by a single line. Holotype: Meyendel (Bierlap), 7.VI.1957.

Agrotis ypsilon Hufn., f. **juncta** nov. Orbicular and reniform touching each other¹). Holotype: Meyendel (Bierlap), 10.IX.1956.

Agrotis segetum Schiff., f. **juncta** nov. Orbicular and reniform touching each other¹). Holotype: Leiden, 17.VI.1957.

Agrotis segetum Schiff., f. **semiconfluens** nov. Orbicular and reniform connected by a double line¹). Holotype: Rotterdam, 13.IX.1958 (only the right side).

Agrotis vestigialis Rott., f. **semiconfluens** nov. Orbicular and reniform connected by a double line¹). Holotype: Wassenaar, 8.IX.1953.

Agrotis exclamationis L., f. **junctoides** nov. Orbicular and reniform touching each other¹). Holotype: Leiden, 2.VII.1955.

Agrotis exclamationis L., f. **conjunctoides** nov. From the reniform runs a dark line to the second transverse line. Holotype: Leiden, 11.VI.1956. In another specimen, also from Leiden, the dark line runs till the orbicular.

Agrotis exclamationis L., f. **lineolatus** Tutt, faunae nov. var. From the reniform and the claviform runs a number of lineolae to the cuneiform spots. The development of these lineolae varies. In the specimen I have from Leiden they are well developed.

Ochropleura plecta L., f. **divisa** nov. The white line which connects the orbicular and the base of the fore-wing, is divided over its whole length by a line of the ground colour. Holotype: Leiden, 5.VI.1955.

Cerastis rubricosa F., f. **pallida** Tutt, faunae nov. var. Pale greyish red. Wasenaar.

Diarsia mendica F., f. **virgata** nov. Like f. *rufo-virgata* Tutt, but with a dark space between the orbicular and the reniform. Holotype: Ommen, 12.VII.1958. In my opinion it is best to include in this form all specimens with a dark band between the central transverse shade and the subterminal line. This form occurs in all colour-types and hence it is useless to give names to every possible combination.

Heliophobus saponariae Esp., f. **clarivittata** nov. The subterminal line broad and yellowish. Holotype: Meyendel (Kijfhoek), 1.VII.1958.

Polia advena F., f. **grisea** nov. Ground colour dark greyish, the reddish colour may be completely absent. Holotype: Meyendel (Bierlap), 16.VI.1957.

Arenostola extrema Hb., f. **pallida** nov. All darker scales and markings absent, hence unicolorously whitish. Holotype: Meyendel (Bierlap), 25.VI.1955.

Arenostola extrema Hb., f. **punctilinea** nov. The spots connected, forming two complete transverse lines. Holotype: Meyendel (Bierlap), 8.VII.1956.

Arenostola fluxa Hb., f. **pallida** nov. Unicolorously yellowish white. Holotype: Meyendel (Bierlap), 5.VII.1957.

Apamea lunulina Hw., f. **semiconfluens** nov.¹⁾ Orbicular and reniform connected by a double line¹⁾. Holotype: Nieuwerkerk (Schouwen), 8.VIII.1956.

Unca olivana Schiff., f. **rufescens** Tutt, faunae nov. var. The normal green ground colour has changed into a reddish-brown. Noorden and Wouw.

Unca olivana Schiff., f. **clarivittata** nov. The space between the white line before the hind margin and this hind margin unicolorously white. Holotype: Almen, 16.VII.1956.

Nothopteryx polycommata Schiff., f. **albinea** Tgstr., faunae nov. var. In Seitz, Bd. IV, PROUT mentions under this name a form that would be almost white, the fore-wings almost unicolorous. He does not feel sure whether it is the same form as his f. *prospicua* or not. I have a specimen in which the colour is much paler than in the type while the markings are obscure. In my opinion it is best to identify this specimen with f. *albinea* Tgstr., which in this case is clearly different from f. *prospicua* Prout. Meyendel (Bierlap).

Nothopteryx polycommata Schiff., f. **prospicua** Prout, faunae nov. var. The ground colour paler than usual, the dark central band darker than usual and hence very prominent. Meyendel (Bierlap).

Nothopteryx polycommata Schiff., f. **caliginosa** Cockayne, faunae nov. var.

Ground colour darkened, the markings still visible. Meyendel (Bierlap).

Nothopteryx polycommata Schiff., f. **cotangens** nov. The type belongs to the tangens-form. In the present form the two transverse lines which border the central area remain united after having touched each other²). Holotype: Meyendel (Bierlap), 29.III.1958.

Nothopteryx polycommata Schiff., f. **divisa** nov. The two transverse lines which border the central area remain separate instead of touching each other. Holotype: Meyendel (Bierlap), 29.III.1958.

Nothopteryx carpinata Bkh., f. **margaritata** nov. The two transverse lines which border the central area touch each other on more than one spot²). Holotype: Meyendel (Bierlap), 24.IV.1958.

Xanthorboë fluctuata Hb., f. **marginata** nov. Along the hind margin of both fore and hindwings a broad dark shade. Holotype: Leiden, 5.IX.1955.

Ennomos fuscantaria Stephens, f. **approximata** nov. The two transverse lines which border the central area are close together²). Holotype: Meyendel (Bierlap), 21.IX.1956.

Semiothisa wauaria L., f. **marginata** nov. Along the hind margin of both fore and hindwings a broad dark shade. Holotype: Hoog Soeren, 4.VII.1957.

Semiothisa wauaria L., f. **unicolor** nov. The ground colour darkened, the faint suffusion with darker scales almost invisible. Holotype: Hoog Soeren, 4.VII.1957.

1) Cf. LEMPKE, B. J., Catalogus der Nederlandse Macrolepidoptera, Deel IV, pag. 203 and 204, 1939.

2) Cf. LEMPKE, B. J., Catalogus der Nederlandse Macrolepidoptera, Deel VIII, pag. 556 and 557, 1949.

Het voorkomen van *Eustrotia olivana* Schiff. (Lep., Noctuidae). Door waarnemingen in de afgelopen twee jaren ben ik tot het inzicht gekomen, dat er met de verbreiding van *olivana* gunstiger voorstaat dan de catalogus van de heer LEMPKE doet vermoeden. In deel 8, p. (542), staat vermeld dat de vlinder lokaal is aan te treffen op veenachtige terreinen. Hij schijnt echter niet streng aan dit biotoop gebonden te zijn en komt ook op andere vochtige en vooral ook droge gronden voor. Op verschillende plaatsen in en om Raalte heb ik de soort in aantal aangetroffen. Deze nieuwe vindplaatsen zijn geheel verschillend van aard. Zo ving ik *olivana* op licht in het 200 ha grote natuureservaat „het Boetelerveld”, oostelijk van Raalte gelegen en het enige grote, met dophei begroeide, heideveld ten westen van de Holterberg en de Haarlerberg. Vochtig terrein dus. Hiernaast staan lichtvangsten in de prachtige gemengde loofbossen rondom de Abdij „Sion”, halverwege Deventer. Verder vliegt *olivana* midden in de bebouwde kom van Raalte op de lamp. Overdag joeg ik de vlinder op in droge dennenbossen (*Pinus sylvestris* L.) in Tjoene onder Diepenveen. Tenslotte trof ik het dier overdag vliegend (of opgejaagd?) op kaal geslagen eikenhakhoutterreinen in „de Velner”, een landgoed even westelijk van Raalte gelegen.

De conclusie, die uit bovenstaande gegevens valt te trekken, is m.i. deze, dat *olivana* sterker verbreid is en niet alleen aan een vochtig biotoop gebonden is, maar ook op droge gronden vliegt.

G. J. FLINT, Roggestraat 1b, Raalte.

[Deze conclusie wordt volkomen bevestigd door de gegevens, die ik na de publicatie van deel 8 heb leren kennen. — LPK.]